

ved mener, at der er taget billigt Hensyn til, at Opholdet paa det fremmede Sted paa den ene Side foraarsager Udgifter ud over det normale, men paa den anden Side ogsaa bevirker nogen Besparelse i Hjemmets Udgifter.

Til § 6.

I den nugældende Lov er der hjemlet Adgang til ved Beregningen af den skattepligtige Indkomst at fradrage direkte Skatter samt Afgifter til Kommune eller Kirke. Denne Bestemmelse har man foreslaaet ændret saaledes, at Fradrag kun kan ske for Beløb, der ere udredede i Skatter og Afgifter paa fast Ejendom og Næring til Stat, Kommune og Kirke, altsaa Skatter, der virke som en Art Driftsomkostninger. Direkte personlige Skatter til Stat og Kommune ville heretter blive udelukkede fra at komme til Fradrag.

Medens Forbrugsafgifter hverken efter den bestaaende Lov eller efter Forslaget kunne komme til Fradrag ved Beregningen af den skattepligtige Indkomst, har man fundet Anledning til udtrykkelig at anføre, at saadant Fradrag dog kan finde Sted, naar de omhandlede Afgifter have Karakteren af Driftsudgifter, saaledes Toldafgifter for Købmanden og Produktionsafgifter for Producenten.

Ved Lov Nr. 115 af 16. April 1907 om Tillæg til Lov Nr. 72 af 29. Marts 1904 om Livsforsikringsvirksomhed blev der meddelt Regeringen Bemyndigelse til overfor her i Landet tilladte udenlandske Livsforsikringsselskaber efter forud indhentet Erklæring fra Forsikringsraadet at fastsætte særlige Regler angaaende Ansættelsen af den Nettoindtægt, hvoraf Skatter og Afgifter til det offentlige beregnes, dog med den Begrænsning, at vedkommende fremmede Selskaber ikke derved blive gunstigere stillede med Hensyn til Ansættelsen af den skattepligtige Nettoindtægt her i Landet, end danske Selskaber ere det i vedkommende fremmede Land.

I Henhold hertil sker Ansættelsen nu for disse Selskaber med Undtagelse af Livsforsikringsselskaber, der ere hjemmehørende i Holland, paa Grundlag af en Opgørelse, som vist paa medfølgende Bilag.

For at skaffe Ensartethed til Veje ved Beskatningen af de udenlandske Forsikrings-selskaber, der drive Forsikringsvirksomhed her i Landet, maa det anses for ønskeligt, om en lignende Bemyndigelse kunde gives Regeringen med Hensyn til Beregningen af den skattepligtige Indkomst

for udenlandske Selskaber, der virke her i Landet i andre Forsikringsbrancher end Livsforsikringsbranchen.

Til § 7.

Den nugældende Regel om, at Indkomsten for de af Familieoverhovedet økonomisk afhængige Børn, naar disse ikke have egen Husstand, skal medregnes til Familieoverhovedets Indkomst, har dels været vanskelig at praktisere, fordi Udtrykket „økonomisk afhængig“ mangler skarp Afgrænsning, dels vist sig at virke uretfærdigt, for saa vidt som Bestemmelsen har medført, at mindre velstillede Skatteydere, der have mange Børn, som kun delvis kunne tjene til deres eget Underhold, ere blevne uforholdsmæssigt højt beskattede.

Man har derfor anset det for rettest ganske at gaa bort fra denne Regel, hvoraf Følgen bliver, at Børn i alle Tilfælde, altsaa hvad enten de have egen Husstand eller ej, blive selvstændig skattepligtige, og man har da af Billighedshensyn yderligere foreslaaet, at der ved Beregningen af Indkomsten for Børn, der ikke have egen Husstand, ikke skal medtages, hvad der ydes dem i Understøttelse eller Underhold af deres Forældre, naar saadant ikke er Vederlag for Arbejde i Forældrenes Virksomhed eller Bedrift.

Til § 8.

Det maa formentlig erkendes, at den Indtægt, gifte Kvinder have ved Selverhverv, ikke kommer til at virke med sit fulde Beløb i Ægtefællernes fælles Økonomi, da den Omstændighed, at Hustruen paa Grund af sit Arbejde helt eller delvis hindres fra at deltage i Husgerningen, bevirker, at Udgifterne til denne bliver højere end Tilfældet under sædvanlige Forhold vilde være.

Man har derfor anset det for stemmende med Billighed, at der i slige Tilfælde ydes en Skattelempe, som man har foreslaaet ordnet paa den Maade, at der indrømmes et yderligere Afdrag i Indkomsten paa Halvdelen af, hvad Hustruen erhverver ved selvstændig Virksomhed, som ikke grundes eller vedligeholdes væsentlig ved Mandens eller Fællesboets Midler, dog ikke ud over 800 Kr. i København og Frederiksberg, 700 Kr. i Købstadkommunerne og Marstal og 600 Kr. i Landkommunerne.

Det foreslaas yderligere at Indkomstskatten for de i § 2 Nr. 3 ommeldte skattepligtige, ligesom Forholdet nu er med Hen-